

Dolenjski list

GLASILO OSVOBODILNE FRONTE OKRAJEV ČRNOVELJ, NOVO MESTO IN TREBNJE

Leto I. — Štev. 16.

NOVO MESTO, 9. junija 1950.

Izhaja tedensko

Izpolnili so polletni plan 25 dni pred rokom

»Izpolnili smo polletni plan!« Tako se je glasilo sporočilo 31. maja ob devetih dopoldne, katerega je dobilo uredništvo »Dolenjskega lista« iz tovarne ša-

Zaletel Milan

motnih peči »Keramike«. To je bil zelo važen dogodek za lokalno proizvodnjo novomeškega okraja. Kajti to je edina tovarna, katera je izvršila več kot je njen dolžnost. Popoldne smo odšli na proslavo. Tovarna jo je priredila zato, da se vodstvo tovarne temeljito pogovori še o nadalnjem delu z delavci in da se delavstvo skupno z vodstvom po vestnem delu tudi temeljito razveseli. Proslave se je udeležilo delavstvo in vodstvo tovarne, povabljeni pa so bili tudi: Okrajni izvršni odbor, katerega je zastopal poverjenik za lokalno proizvodnjo, tovarš Janko Mišigoj, poverjenik za delo tovarš Jože Blažič, sindikalni okrajni svet pa je zastopal njegov predsednik tovarš France Jenko.

Tovarš upravnik tovarne Keramika, Milan Zaletel, je proslavo začel, pozdravil vse navzoče in v svojem govoru očrnil napore delavstva, kakor tudi vodstva za dosego tako visokega uspeha. Posebne težave so imeli zaradi prejšnjega vodstva, katero ni znalo pravilno organizirati dela in tudi ne pripraviti ob pravem

Povše Marko

Vehar Franc

času surovinski material. V februarju in marcu so popravljali peči in je tudi zaradi tega produkcija zaostala. Čim je prevzel posle novi direktor tovarš Milan Zaletel, je pravilno pristopil k delavcem in dosegel, da so delavci sami popravili nedostatke in jih znali pridobiti za prostovoljno delo pri kopanju gline, nabavi peska in kopanju vodnjaka. Novi direktor je pravi vzor socialističnega vodje, kajti on sam je opravil največ prostovoljnih ur. S svojim vzgledom je pritegnil

vse delavstvo in še celo žene tovarniških delavcev so žrtvovale prosti čas za pravro surovinskega materiala in s tem pripomogle za doseglo plana.

Iz številki je razvidno, kaj lahko zmora skupina, ki je tesno povezana med seboj. V januarju, februarju in marcu so bili pod planom za preko 13.000 kg izdelkov,

stvu 25 dni prej važne izdelke in prihranili denar za gradnjo splošno koristnih stavb. Z delom so dokazali vsem nasprotnikom naše države, da pri nas gradimo socializem in da bomo v resnici dosegli izboljšanje življenjskih pogojev. Ko je čestital udarnikom, jim je dejal, da oni praktično vrgajajo celoten aktiv

V imenu delavstva in nagrajencev je govoril tovarš Marko Povše, ki je obljubil, da bodo celotni delovni plan izvršili dva meseca pred rokom in zagotavljaj, da bo ostala prehodna zastavica trajno v njihovih rokah. Govoril je tudi o tem, da bo treba mladini posvečati več pažnje in jo neprestano vrgajati, da bodo tudi med mladino zrasli udarniki.

Po slavnostni proslavi se je razvila prijetna zabava, kjer so se izmenjale misli o še boljšem delu na političnem in gospodarskem polju.

Zadružna ekonomija skrbi za prevoz kopaliških gostov

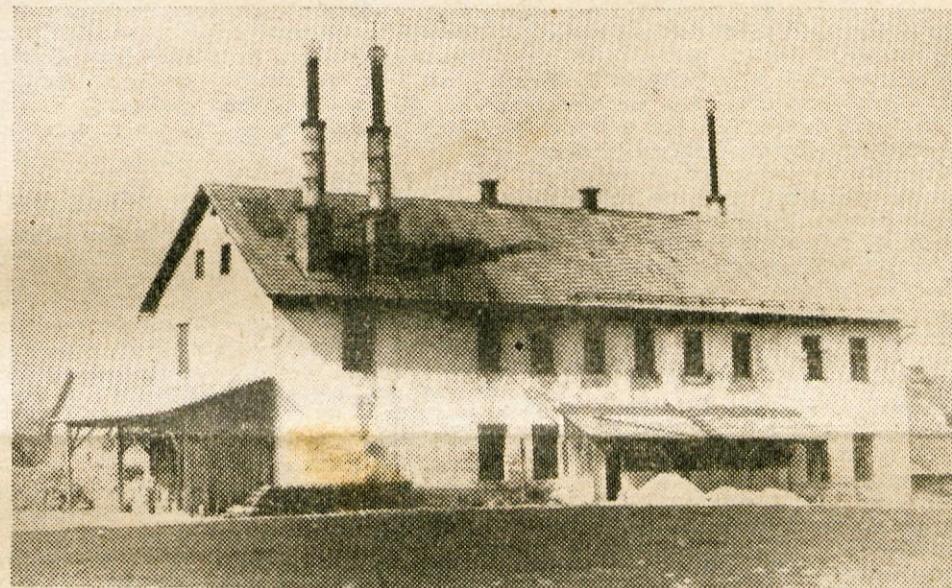
Že dolgo je problem prevoza kopaliških gostov v zdravilišče Dolenjske Toplice važen. Ker nikakor ni mogoče doseči ugodno in za zdraviliške goste primereno avtobusno zvezo z Novim mestom, si je zadružna ekonomija umislila dobro konjsko vprego s prostornim brekom na gumijevih kolesih za prevoz gostov. S tem je vprašanje prevoza zasilno rešeno.

Državno avtobusno podjetje je menda uvedlo nujno potrebo in enkratno uvelio avtobusno zvezo v zdravilišče Dol. Toplice. Avtobus vozi iz Novega mesta po prihodu dopolnanskega vlaka iz Ljubljane od železniške postaje v Novem mestu v Dol. Toplice in se vrača ob 12.30 zopet k ljubljanskemu vlaku. To pa je za zdraviliški kraj vsekakor premalo. Avtobus, kateri je dodeljen za prevoz potnikov Dol. Toplice vozi stalno na proggi Novo mesto—Vinica. Ker pa med tem časom stoji v Novem mestu, opravi še pot v Dolenjske Toplice.

Zdravilišče Dolenjske Toplice, ki ga obiskujejo največ zdravljenja potrebeni delovni ljudje in invalidi bi pač zaslužilo, da bi imelo svoj lastni avtobus, kateri bi preskrboval prevoz potnikov vsaj dvakrat dnevno in to zjutraj ob 6. uri k ljubljanskemu vlaku, dopoldne nazaj v Toplice kakor vozi zdaj in bi se ob istem času kot sedaj vračal v Novo mesto ter bi vozil še enkrat zvečer od ljubljanskega vlaka. Tak vozni red je bil vpeljan pred prekinjivo posebnega topliškega avtobusa in je ustrezal potrebam kopaliških gostov in tudi domaćim potrebam. Dokler ne bo to vprašanje tako rešeno, ne bo vsestranske zadovoljnosti.

Brigada na Brezovi rebri

Ponovno se oglašamo v »Dolenjskem listu«, za nas se bližajo zadnji dnevi, ko bomo kmalu končali z našim delom. Naša brigada presega normo, kljub razvojnim neprilikam. Večkrat zmanjka vode zaradi prevoza problem je tudi polvarjena moka in drugo. Vse to pa nas ne ovira, ker stremimo za tem, da bomo čimprej dosegli to, kar je naša dolžnost. Omeniti moramo, da nam gre tudi sindikalna podružnica na roke. Dala nam je radio aparat in to je brigadirjem všeč. V sindikalni podružnici št. 2 so pa tudi člani sindikata, to je eden, naj ga kar omenimo, da je to tovarš Pirc Ludvik, ki ne ve ali noče razumeti, da danes gradimo za skupnost, ne pa za birokratstvo. On je bil edini nasprotnik glede radia. Toliko v vednost. Južna Anica

Tovarna šamotnih peči Keramika

v aprilu in maju, ko je prevzel posle novi ravnatelj, pa so presegli plan za 34.000 kg. S prostovoljnim delom je delavstvo prihranilo podjetju 15.000 din. Z izpraznitvijo peči pri stalni vročini 45 do 50°C pa skoraj 11.000 din. Delovni uspeh prostovoljnih ur pa je 30 m³ gline, 60 m³ zemlje za odkritje glinokopa, 250 m dolga pot za izvoz gline in 50 m³ zemlje pri kopu vodnjaka. Povsem jasno je, da se je pri takem delu pokazalo precej udarnikov in da je delavstvo zaslужilo pothvalo.

Novi direktor je nato proglašil udarnike. Med temi so: Marko Povše, sedemnajstkratni udarnik; Jože Krašovec, devetkratni udarnik; Retelj Alojz, štirikratni udarnik. Pohvaljeni pa so bili: Vehar Franc, osemkratni udarnik; Plantan Rafael, štirikratni udarnik. Posebno pohvalo so zaslužili delavci pri peči, kajti pri zelo visoki temperaturi so izvršili delo točno in v roku. Med njimi so: Janko Petričič, Marijo Šinkovec, Andrej Vinter in Ana Hegler. Pri pripravi materiala so bili vredni pohvale: Avguštin Anžlovar, Ivan Štepec in Franc Gačnik. Vseh pothvaljenih skupaj je bilo 17.

Na koncu svojega govora se je dotaknil tudi neupravičenih izstanekov, ki morajo iz tovarne izginiti, se zahvalil vsem delavcem za njihovo požrtvovalno delo in jih vzpodbujal k še nadaljnemu boju za dosego plana.

Nato je govoril tovarš Janko Mišigoj, ki je med drugim dejal, da je 31. maj zelo važen dogodek za tovarno, kajti s presegom polletnega plana so dali ljud-

s tem, da dajejo vse sile od sebe za čimprejšnjo dograditev socializma. Pomem udarnika pa ni samo v tem, da dviga število izdelkov, ampak, da dviga tudi kakovost teh izdelkov in neprestano stremi za nove predmete, kateri so potrebni za naše vsakdanje življenje. Zato je potrebno, da začne tovarna z izdelovanjem krožnikov, skodelic, pepelnikov

Krašovec Jože

Retelj Alojz

itd. Novomeška Keramika ima za izdelavo takih predmetov vse možnosti.

Tovarš France Jenko je govoril o nujnosti sindikalnega dela, kajti le ona delovna skupina, ki ve, zakaj dela, bo lahko dvigala delovni uspeh. Prav v tovarni »Keramika« je bilo dokazano, da se s pravilnim sindikalnim delom dviga tudi delovni uspeh.

ŽENE!

Volitve v osnovne organizacije AFŽ bodo od 1. junija do 15. julija 1950

Kmetijski svetovalec

NABIRAJMO ZDRAVILNA ZELIŠČA

Kompava (bodeča neža): Nabiramo korenino, katero moramo oprati ter jo posušiti na soncu ali topli peči. Cena kilogram po 55 din.

Gladež (znanc, rabzel): Nabiramo korenine, katere očistimo in posušimo kot kompavo. Z nabiranjem gladeževih korenin imamo dvojno korist, kajti naši pašniki so zelo potrebni, da jih očistimo tega nadležnega plevela. Cena kilogram po 47 din.

Srčna moč: Nabiramo koreniko, paziti moramo, da ne nabiramo odmrle korenike. Korenika srčne moči mora biti lepe rdeče barve ter očiščena drobnih korenin. Cena kilogram po 80 din.

Jesenski podlesek (čmerika): Nabiramo seme tako, da potrgamo mošničke (glavice) in jih posušimo na soncu. Posušene mošničke zmanemo ter očistimo seme na situ. Jesenski podlesek je zelo nadležen plevel naših travnikov, zato ga naberimo čimveč. Cena kilogram po 106 din.

Češnjevi peciji: Ko zoblješ češnje, ne

Ali si že pozabil?

Kako uničuje kapar San Jose sadno drevje? Opazoval si menda le v jeseni sadje in na njem rdeče pikice ter iste znake spomladni pod vrhnjo plastjo lubja na vejicah in vejah. To je bilo deloma uničeno s škropiljenjem, a marsikdo pa še ni opazil posledic tega zajedalca na sadnem drevju, kjer ponekod še zdaj štrle uničene in suhe veje v žrak. Le stopi na vrt in si temeljito poglej ter preudari zakaj se, tako drevje suši! Temu si kriv sam, ker nisi odstranil napadalnih vej z drevja. Zakaj vendar odlašaš? — Gleda na svojo in splošno korist si dolžan, da takoj suhe veje in drevje odstraniš, ter to sežeš, ker se sicer zajedalec še vedno lahko razširi na drugo — zdravo — sadno drevje, katerega ti bo uničil.

To leto se je sadje ugodno oplodilo in vse kaže, da bo tudi letina dobra. Imaš otroke, ki radi jedo sadje, ga sušiš za zimo, prodaš, če je dobro in zdravo ali napraviš sadjevec itd. Pomisli vse to in ukreni potrebitno, da bo čimveč dobrega pridelka!

V jeseni in spomladni se je izvršilo škropiljenje, potrebna pa je tudi ugotovitev, če so nekateri brezbrinježi zanemarili tudi snaženje in jih končno opozoriti, da pravočasno opravijo svojo dolžnost.

Drugi škodljivec je krvava uš, ki se bo kmalu pokazala v obliki belih mahovitih oblog na mladih vejicah jablan. Posledica tega je rak, ker zajedalec srka sok in se potem veje suše, a ob viharju lomijo ter tako končno drevje popolnoma uniči. Krvava uš se imenuje zato, ker izloča krv podobno snov, če jo zmastiš.

Ponekod se je pojavil sadni lubadar, t. j. hrošček, ki se zajeda v lubje in les ter ga uničuje. Napadeno drevje ima po deblu in vejah komaj vidne luknjice, a pod lubjem kratke rove, kjer se rede in razmnožujejo ličinke. Ker se to hitro vrši, hira vsled tega naše sadno drevje, se mu lušči lubje in končno suši les. Če se golazen še ni razmnožila, je dobro, da z iglo ali ostrim ali špičastim nožem razširiš luknjice. S tem zaledo uničiš in odprtine zamažeš z glino ali cepilnim voskom. Vsekakor pa je najbolje, da čimprej odstraniš in sežeš napadene veje ali debla. Tudi češpljev kapar napravlja veli-

pozabi, da so tudi peciji zelo koristni, saj jih veliko potrebujemo za izvoz. Peclje posušimo na topli peči ali v senci. Cena kilogram po 60 din.

Poleg navedenih zelišč pa bo kmalu čas, da začnemo nabirati še naslednja zelišča: Cvet lučnika ali papeževe sveče. Liste: borovnica in jelenov jezik. Rastline: Gladišnik, tavžentroža, materina dušica in trose (prah) lisičjega repa.

Vse kmetijske zadruge morajo imeti v izložbah ali v trgovini razstavljene sveže vzorce zdravilnih zelišč, zato naj si nabiralcji, kateri ne poznajo zgoraj navedenih rastlin, ogledajo vzorce v svoji zadrugi. Če pa zadruga nima razstavljenih vzorcev svežih zelišč v svoji izložbi ali trgovini, jo morate na to opozoriti, kajti s pravilno urejenimi izložbami veliko pripomoremo pri spoznavanju manj znanih zdravilnih zelišč. V kolikor posamezni nabiralcji ne bi dobili potrebnih pojasnil pri svoji zadrugi, se lahko obrnejo za vsa pojasnila na trgovsko podjetje »Gosad«, Ljubljana, Prečna 4.

Miha Zupan.

ko škode. Napadeno drevje dobri črnkasto lubje in tudi listje je prevlečeno s sajam podobno oblogo.

Na breskvah se je pojavila že kodravost. Potrgaj napadene liste in pravočasno škropi drevje z 2% galico, kar se uporablja tudi proti peronosperi na grozdiju (ribelju) in trtah.

Tu pa tam opaziš zlasti na orehovem in drugem sadnem drevju, da se iz debla in v teh napravljenih luknjicah cedi tobaku sličen sok. To povzroča zajedalec, ki ga imenujemo vrbavec. Njegova ličinka se zarije globoko v les, večkrat do osrčja ali stržena in izjeda staničje ter srka sok. Tako drevje polagoma hira in se suši ter mu pogosto veder prelomljeno ali strohelo deblo.

Zajedalca uničiš tako, da pravočasno razširiš vdolbino in v njo potisneš žico, s katero zamoriš ali zmastiš ličinko, rano pa potem zamažeš z glino ali cepilno smolo.

Listne uši uničuj s tobačnjem izvlečkom!

S tem sem hotel opozoriti naše sadjarje le na nekatere najvažnejše škodljivce sadnega drevja, da marsikdo ne bo ostal brezbržen v času, ko lahko mímogrede opazi posledice in si na najprimernejši ali cenejši način pomaga sam.

VAZEN POMEN SAJENJA SONCNIC DOBRO POJMUJEJO

Da je z maščobo pri nas še vedno precej slabo, je splošno znano. Vendar ne bi bilo tako, če bi se vsi naši kmečki gospodarji zavedali važnosti sajenja oljnati rastlin, s katerimi bi nadomestili primanjkljaj maščob. V zadnjem času pa se kaže, da so tudi naši ljudje prišli do spoznanja važnosti sajenja oljnati rastlin, zlasti sončnic, katerih so letos precej posejali. Pri tem delu pa tudi naša šolska mladina ni zaostajala. Zadali so si nalogo, posejati primerno količino sončnic in jih sami oskrbovali. Učenci sedemletke v Dol. Toplicah so kar tekmovali med seboj, kdo bo posejal več sončnic, zlasti oni iz višjih razredov. Skupno so posejali 4223 semen, katerih število pa se bo še zvišalo, ker so prejeli več semen in vse posadili. Ker jim je učiteljstvo raztolmačilo, kako morajo gojiti sončnice, moramo tudi upati, da bo uspeh povoljen.

V vsako hišo naš „Dolenjski list“

V zadnjem času sem obiskal več krajevnih odborov in se med drugim pozanimal tudi za naš »Dolenjski list«. Kar hudo mi je bilo pri srcu, ko sem zapazil v neštetih pisarnih KLO na časopis zložen v kupih po mizah in stolih.

V pisarni Krajevnega ljudskega odbora Mokronog sem videl v takem škupu še tretjo številko »Dolenjskega lista«, katera je izšla že 2. marca 1950. Kaj je temu vzrok mi ni jasno. To je že skrajna malomarnost in tako rekoč sabotaža. Ta krajevni odbor ima naročenih 30 izvodov »Dolenjskega lista«, a ta se nahaja od tretje številke dalje na mizi v pisarni in čaka odrešenja. Takih primerov je nešteto.

Aktiv LMS

Aktiv LMS Mokronog šteje okoli 50 članov, na sestanke jih pride pa zelo malo. Kje je krivda nedelavnosti, je težko ugotoviti. Med mladino je volja do dela in se vidi, da se zaveda današnjih dni. To se kaže zlasti pri raznih delovnih akcijah, katerih se nasploh drugim delom še kar zadovoljivo udeležuje. Zdaj je bilo nekaj mladincov v frontni brigadi. Tudi na drugih akcijah so bili mladinci in mladinke Mokronoga še kar v zadovoljivem številu zastopani. Glavni vzrok te zaspanosti je bilo slabo vodstvo. Zdaj ima mladina dobrega predsednika tovariša Škoda Ernesta, ki se trudi na vse načine, da bi spravil aktiv na pravi tir. Pri tem mu morajo pomagati še ostali člani komiteja.

O kakšnem študiju se sploh ne more govoriti, ker mokronoška mladina tega sploh ne pozna, akoravno se danes polaga največ pažnje na ideolesko izgradnjo vsakega posameznega mladincu in to zlasti na podeželju. Zadnji čas so sestanki dobro obiskani, a kaj pomaga, ko pa niso plodonosni. Mladina pride na sestanke le zato, da se tam med

Zato predlagam vsem krajevnim odborom, da list izobesijo na vidno mesto v svojem kraju, da ga bo lahko čital sleherni človek. Za takoj izobesjanje sta potrebna dva izvoda lista. Na ta način bo list prodrl na svetlo in poznali ga bodo vsi in marsikdo se bo še naročil nanj. Toliko je danes še ljudi, ki sploh ne vedo, da izhaja »Dolenjski list«.

S takim izobesjanjem bo stopil naš list polnoma v javnost in bo kljub svoji zaenkrat še majhni nakladi dosegel svoj namen. Apeliram na sleherni Krajevni ljudski odbor, ki ima naročen »Dolenjski list«, da takoj začne z izobesjanjem lista in da zadolži človeka, ki bo skrel, da bo izobesjanje lista potekalo v redu.

Možek

Mokronog

seboj zafrkava in čaka, da se sestane kmalu in zaključi in da se potem začne ples. Bolje, da takih sestankov ni.

Na območju mokronoškega aktiva je mnogo neorganizirane mladine. Za to mladino se je treba pozanimati in jo vključiti v organizacijo. Takoj je treba začeti z delom.

Mladini je treba tudij nekaj nuditi in jih dati na razpolago eno sobo, kjer se bo lahko sestajala, študirala, zabavala in vodila administrativne posle, ne pa, da po sobi ležijo po oknih in po tleh kartotečni listi, okrožnice itd.

Da se vse to popravi, je treba vztrajnega in napornega dela. Potrebno pa je tudi tesno sodelovanje z ostalimi množičnimi organizacijami.

Se enkrat poučarjam, da je nujno potrebitno takoj nekaj ukremiti in mokronoško mladino vključiti v delo, ki ga ima ostala naša mladina. Sramota bi namreč bila, da mladina Mokronoga, ki ima slavno tradicijo iz NOB, danes ne bi sodelovala pri gradnji socialističnega in tako gradila, kar bo v najkrajšem času uživala.

Možek

V Trebnjem smo zaključili praktične tečaje

Organizacija AFZ je v trebnjškem okraju organizirala pet praktičnih tečajev. To sicer ni veliko, vendar pa dovolj, da smo videli, da je ta oblika dela blizu našim ženam. Vseh pet tečajev je bilo dobro obiskanih. Na Catežu je šivilski tečaj posečalo 20 tovarišic, v Trebnjem krajnega 39, na Mirni teoretičnega kuvarskega 20, na Primskem krajnega in šivilskega 12, v Doberniku šivilskega 15. Tečaji so trajali od 2 do 3 mesecov, po dvakrat tedensko, le v Doberniku je bil redno vsak dan po 8 ur. V tečajih dosegene uspehe so udeleženke pokazale na zaključnih razstavah, ki so jih pripravili vse tečajevi. Politična predavanja so se sicer vršila po tečajih, vendar pa je bila po nekaterih krajih še preslab organizacija. Izobraževalnega tečaja so se najbolj pridno udeležvale tečajnice na Primskovem, kjer so ga prav vse posečale, kljub temu, da so se

vračale na svoje domove šele pozno v noč. Vse voditeljice tečajev so se pojavile, da so imale pridne in vestne učenke. Tov. Grandovčeva iz Doberniča pravi, da se včasih nij vajenka toliko naučila v enem letu kot so se v tem tečaju v treh mesecih. Pri sami organizaciji tečaja so imele žene težave v Doberniku, kjer so govorili »dobriki ljudje«, da bodo morale iti v brigado vse, ki bodo posečale ta tečaj. Ko s tem niso uspeli in so s tečajem pričeli, so kmalu tečajnice pričele razpravljati o krajevni šivalinicu, so se zopet oglašili s parolo, katera bo šla v šivalinicu, bo ob stroj. Tudi tej paroli niso dobniške žene nasedle.

Z organiziranjem podobnih praktičnih tečajev ne bomo čakale do jeseni, marveč bomo že v poletju organizirale razne tečaje za vkuhanje sadja in zelenjave.

FS.

Novomeščani rušijo bunkerje ob osvoboditvi

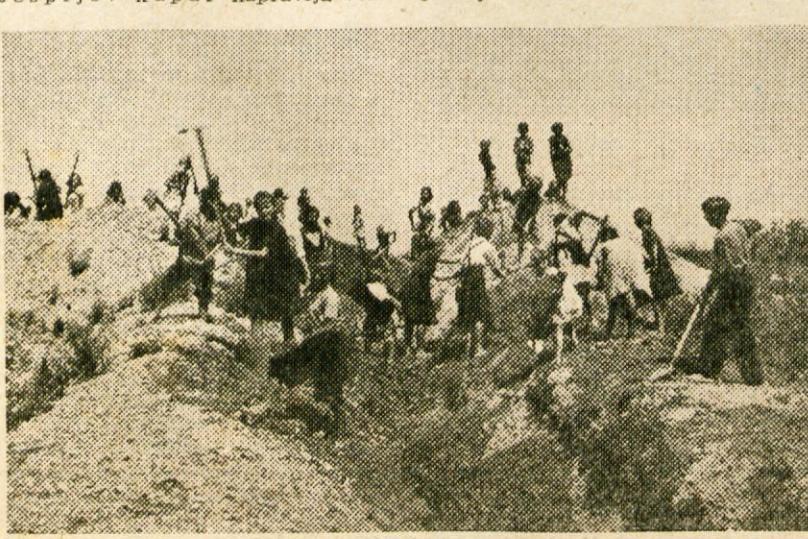
I. okrajni zlet stanice mladih tehnikov

Ob priloki prireditve prvega letalskega mitinga po osvoboditvi na Dolenjskem, je organiziral okrajni odbor ljudske tehnike v Novem mestu tudi I. zlet stanice mladih tehnikov, kateri je bil v nedeljo 14. maja t. l. dopoldne.

Ze v zgodnjih jutranjih urah je odmevala po Novem mestu vesela pionirska pesem naših mladih tehnikov, ki so na kamionih OKAP prihajali na svoj prvi zlet. Dvesto jih je prišlo iz večine pionirskega odredov novomeškega okraja. Kmalu po deveti uri je otvoril konferenco Stanic mladih tehnikov in s tem Zlet mladih tehnikov sekretar štaba tov. Jarc, nakar je govoril o pomenu tehniko sekretar OOLT tov. Avber Avgust, ki je našel vse naloge o delu v posameznih krožkih in zlasti pohvalil pionirje Stanic v Smi-

helu pri Novem mestu. Dovža in Soteske, kjer so v svojih krožkih izdelali orodje za mizarsko delavnico. Po razgovoru, kjer so nekateri pionirji povedali, kaj so vse napravili in pokazali svoje izdelke, so v sklepih sprejeli, da bodo v vseh pionirskih odredih ustavomili krožke pionirskih stanic mladih tehnikov in v tem tudi tekmovali. Po konferenci so se udeležili prve razstave Ljudske Tehnike. Po kosilu so odhiteli v Prečno, kjer so prisostvovali letalskemu mitingu. Le težko so se ločili od letal in marsikdo je napravil sklep, da postane tudi on letalec, zato se bo vključil v krožek modelarjev in ko bo dobil tu prve poglede v to panogo, pa še vstopil v aeroklub Majde Silčeve in postal jadralni letalec.

Učo

Novomeščani na delovnih akcijah

Vstopajmo v strokovne šole

Ce prej ne, gotovo pa ob času, ko konča dijak oziroma dijakinja 3. razred gimnazije in položi nižji tečajni izpit, začno razmišljati otroci s starši vred, kam sedaj. Tekom let so pogosto opazili otrokovo nagnjenje k temu ali onemu, bodisi da kaže zanimanje in sposobnosti za glasbo, risanje, prirodo, elektriko, stroje itd. Njihova sedanja dolžnost je, da ga pravilno usmerijo v poklic. Ce ugotove, da ima dijak posebno lepe odnose do svojih mlajših bratcev in sestric ali do sosedovih otrok itd., s katerimi se je pogosto igral »šolo«, v katerih je nastopal sam vedno kot učitelj, tedaj lahko sklepajo na to, da ima prirodno nagnjenje za učiteljski poklic. Potrebno ga je pravilno usmeriti ravno ko položi malo maturo in ga vpisati na učiteljišče, saj ima za vstop vanj vse predpogoje.

V Novem mestu obstaja učiteljišče že dve leti. Nima sicer še lastnega poslopnega, zato gostuje v zgradbi, katera je last osnovne šole. V prihodnjem letu pa je v planu gradnja novega poslopnega in tedaj bo zavod še posebno zaživel. Z nastavljivo lastnega stalnega profesorskega kadra mu bodo dani vsi pogoji nadaljnega razvoja. Tu se bo vzgajal nov učiteljski kader, ki bo po nekaj letih prevzel vzgojo naših najmlajših in izpopolnil svoja mesta v naših z učiteljstvom slabo zasedenih osnovnih šolah na Dolenjskem, zlasti pa v novomeškem, črnomaljskem, trebanjskem, kočevskem in krškem okraju, kateri spadajo v območje tukajšnjega učiteljišča. Prepričani smo, da v bodoče ne bo več tolikih vrzeli na šolah naše Dolenjske, pa tudi mreža šol se bo povečala. Ustanovite se bodo nove osemletke. Na vseh teh šolah bodo zaposleni prvenstveno absolventi novomeškega učiteljišča, ki pozna mentalitet dolenskega ljudstva in se mu bodo znali hitreje in laže približati.

Spomnimo se tudi resolucij zadnjih plenarnih zasedanj KPJ in KPS, iz katerih je točno videti, kakšen pomen pripisujejo šolstvu tako oblastni kot tudi politični forumi, kakšno skrb posvečajo osnovnemu šolstvu in učiteljstvu.

Ljudska oblast nudi učiteljskemu naraščaju vse ugodnosti. Ima prednost pri sprejemu v dijaški dom, po potrebi uživa državno štipendijo ter kom šolanja se nauči glasbenega instrumenta, se nauči smučati na brezplačnih tečajih in mu omogoči nabavo smučarske opreme po nizkih cenah, ga nauči plavanja v tečajih itd. Po dovršitvi učiteljišča pa ima abiturient možnost tudi nadaljnega študija na višji pedagoški šoli in celo na univerzi.

Ali si že poravnal naročnino

Za vpis na učiteljišče je potrebno vložiti pri prosvetnem odseku pristojnega OLO z 10 din kolkovanem prošnjo, priložiti mu izpisek iz rojstne knjige in spričevalo o izvršenem nižjem tečajnem izpitu, oboje v izvirniku, organizaciji LMS pa bo izdala karakteristiko o dijakovem mladinskem delu v šoli. Pripominjam, da dijaki s položenim višjim tečajnim izpitom, lahko dobe takojšnjo namestitve na emi izmed osnovnih šol v svojem okraju.

N. L.

P I Š E J O N A M

IZ METLIKE

V kulturnem pogledu v Metliki vsekakor ne spimo. Gotovo ste že slišali ali brali o KUD Engelberta Gangla. Društvo ima več sekocij. Najdelavnejša in najvidnejša je godbena sekocija. Priredila je že samostojen koncert ter s sporedom gostovala v Crnomlju in Gradcu. Pri vsaki kulturni prireditvi sodelujejo ti naši fantje in možje. Vsi so delavec, kmetje in nameščenci. Cež dan vrše službene dolžnosti. Ce pa zvečer stopaš po metliških ulicah, zaslišiš godbenike, kako se vadijo včasih dolgo v noč. »Že spet bodo igrali in z zvoki pozivili program,« si moraš misliti.

21. maja 1950 je gimnazija v Metliki priredila telovadni nastop. Tovarišica Herakovičeva in tovariš Rajmer sta požrtvovalno pripravljala dijake za ta dan. Dopoldne je zaživila Metlika. Dijakinje v belih oblekah, v modrih krilih, belih bluzah in z rdečimi rutami okrog vrata so s svojo mladostjo okrasile ulice. Vsi dijaki so se pred nastopom zgrnili okrog gimnazije. Prišla je tudi godba. Z njo na čelu so odkorakali proti telovadišču. Ljudje so se usuli za mladimi vrstami. Z zadovoljstvom smo gledali naš mladi naraščaj, četudi tu in tam vsa izvajanja še niso bila najboljša. Mnogo so pripomogli k uspehu tudi godbeniki, saj so bili celo tako požrtvovalni, da so sodelovali tudi v opoldanskih urah pri vajah. Dolžni smo zato javno Zahvaliti vsem godbenikom in dirigentu tovarišu Mihelčiču. Dijaki pa so oblubili, da jim bodo v sili med počitnicami pomagali pri poljskem delu, ker so toliko žrtvovali za njihov nastop, katerega sp posvetili rojstnemu dnevu maršala Tita.

S TEM JE TREBA KONCATI

Te dni se je zglasila v uredništvu blagajničarke Okrajne lekarne v Novem mestu, zaradi notice »S tem je treba končati«. V razgovoru s piscem tega članka in tovarišico blagajničarko smo ugotovili, da je članek nerazumljivo napisan in da blagajničarka ni zaračunala bloka v prid protituberkulozni ligi zato, ker je bila kupec znanka, ampak zato, ker niti kupec niti blagajničarka nista imela drobiža. Torej račun ni bil popravljen, ampak računu ni bil prištet znesek za blok protituberkulozne lige. Pri tej prilikli moramo omeniti, da je blagajničarka Okrajne lekarne v Novem mestu zelo vlijudna in prijazna s kupcji in da je klub nezanimanju nekaterih Novomeščanov ona sama prodala za 4000 din blokov protituberkulozne lige, dočim jih je Okrajni magazin z vsemi svojimi podružnicami prodal za desetisoč dinarjev. Tovarišico, ki je notico napisala, opozarjam, da naj piše le take stvari, ki so resnične in ki ne žalijo človeka. To naj bo opozorilo tudi vsem ostalim dopisnikom, da naj svoje dopise dobro preverijo in šele nato pošljejo v objavo.

JAZ TEBE S KRUHOM, TI MENE S KAMNOM

V Mokronugu živi pri Stritarju 80letni staršek Gregorčič, ki ima pri njem dogovoren dosmrtni užitek. Stritar se pa ne zaveda dolžnosti, katera ima do Gregorčiča. Tako n. pr. staršek ne prejema od oskrbnika v zadostni količini niti najosnovnejšega, to je hrane. Živi v zelo slabih življenjskih prilikah.

Najgrše in najpodlejše je pa to, da Stritar starška pretepa, ako mu ta kaj potoži. Zelo žalostno je pogledati starška, ki se mu na obrazu in po telesu poznajo udarci palice. Ako starška vprašaš od kot te modore

podplutbe, se začne na različne načine izgovarjati in si ne upa povedati resnice, kajti ve, da bi ga Stritar še bolj pretepal, če bi zvedel, da staršek to njegovo nečloveško postopanje raznaša. A resnica pride vedno na dan. In tako je prišla tudi tu. Zdaj ve že ves Mokronog, kako nečloveško ravna Stritar s starškom.

Take stvari so v naši socialistični domovini nedopustne. Odgovorni organi naj Stritarja o teh stvareh posvarijo in naj se za življenske razmere 80letnega starška Gregorčiča večkrat poznamajo.

Naša ljudska oblast se ogromno trudi, da naši starci ljudje uživajo svojo starost v zadovoljivih življenskih pogojih in razmerah, a dogajajo se še primeri, ki so nedopustni. Še enkrat bi prosil odgovorne organe in KLO Mokronog, da to ravnanje s starškom uredijo in mu zagotovijo mirna in vesela starca leta.

Móžek

ZARADI KOMODNOSTI PRIKRAJSANI POTROŠNIKI NA MASTI

Kmečka zadruga v Dol. Toplicah je prejela od živinoprometa v Novem mestu nalog, da odda maščobo, katero prinesejo obvezniki oddaje poslovvalnici Okrajnega magazina, da jo ta odda potrebnim potrošnikom. Kmečka zadruga je prejela od gospodarjev, ki morajo oddati maščobo, 30 kg masti. Zadružni poslovodjava je obvestil poslovodkinjo poslovvalnice okraj. magazina, da ima 30 kg dobre masti, katero naj takoj dvigne, da jo razdeli med najpotrebejše potrošnike. Poslovodkinja je izjavila, da maščobe ne sprejme pred prvim junijem in tako je ostala mast v zalogi trgovine kmetijske zadruge. Medtem pa je živinopromet iz Novega mesta prišel v Dolenjske Toplice in je mast, katera je bila na zalogi, odpeljal v Novo mesto, domači potrošniki, katerim je bila mast v prvi vrsti namenjena, pa so tako zaradi komoditete ostali brez maščobe. Res ni 30 kg toliko, da bi mogle biti krite vse potrebščine, vendar bi bilo za prvo silo najpotrebejšim pomagamo, če bi bili uslužbenci okrajnega magazinha malo bolj uvidevni in čutili z najpotrebejšimi potrošniki.

LEKARNISKA POSTAJA V DOLENJSKIH TOPLICAH

21. maja je bila otvorjena lekarniška postaja v Dol. Toplicah, prva v novomeškem okraju.

Postaja ima na zalogi vsa potrebna praviljena zdravila tako za izdajo receptov, kakor tudi za ročno prodajo in je vezana predvsem na krajevnega zdravnika.

Razen te se je delovni kolektiv Okrajne lekarne v Novem mestu obvezal, da bo urenil v tem letu še postaji v St. Jerneju in Zužemberku.

S tem se bo delovnemu človeku, potrebnemu zdravilu, prišedila marsikatera dolga pot in bo v teh postajah dobil vse potrebno, kar rabi.

NEKAJ, KAR BI NE SMELO BITI

V poletju med počitnicami od 8. julija do 2. avgusta 1948. se je nastanila v Poljanah pri Dol. Toplicah delovna brigada mladih ljudi, največ dijakov, ki so po kočevskih gozdovih nabirali zdravilna zelišča. Bil je to štab sekocije delovnih brigad Slovenije VIII. LPDB iz Ljubljane. Topliški mesar Franc Sobar, ki je tudi predsednik KHO je brigado zalagal z mesom ter jimi v teku časa prodal 166 kg mesa v skupnem znesku 7040 dinarjev.

Ko je brigada zaključila svoje delo in od potovala, je prevzela tudi račun za oddano zano tudi ostalo življenje. Naša hrabria vojska je bila častno zastopana, pa naša ljudska oblast, pa kultura in prosveta, fizkultura z vsemi svojimi panogami itd., itd. Clovek ne more obdržati v glavi vsega, kar je videl.

Popoldne smo izkoristili za kopanje. Zvezčer pa, ker je bil to zadnji večer našega bivanja ob Jadranu, smo preživeli na prijetni družabni prireditvi v Domu mornarice. Tu so tudi plesalke in plesalci prišli na svoj račun.

6. Prišel je dan povratka.

Hiro se je približal konec našemu izletu. Pred odhodom smo moralni marsikaj urediti; plačati vse račune, zahvaliti se vsem dobrotnikom, ki so nam pomagali, rezervirati vagon, izvršiti vse oficilne obveznosti in še nam je ostalo nekaj časa, da smo videli mednarodno veslaško regato v splitski luki, katera je bila dopoldne. Množice ljudi, ki so prisostvovali tekmacem naših in avstrijskih veslačev, so dokazovale, kako veliko je zanimanje za ta šport. Spomnil sem se na našo zeleno Krko, na kateri bi se dali ravno v tej športni disciplini doseči krasni uspehi. Saj je treba samo izkoristiti naravnost idealne naravne pogoje.

V vlaku nazaj grede smo se še radi ozi-

meso, katero naj bi bilo plačano po čekovni nakaznici. Pretekli so meseci, a denarja za prejeto meso ni bilo od nikoder. Ker je prodajalec mesea moral plačati živino, od katere je mese prodal brigadi in ker denarja od nikoder ni bilo, je bil pač primoran za svoj zaslужeni opominati, kar je tudi storil s priporočenim pismom. Toda tudi na to pismo ni bilo odgovora. Ker na opomin dalje časa ni bilo odgovora, je ponovno pisal, toda zopet nič. Preteklo bo že skoraj dve leti od tega, denarja pa še sedaj ni. Obrotnik, ki je obenem še prav delovnega človeka za skupnost in je večidel njegovo delo za skupnost brezplačno ali skromno plačano, mora živeti pač le od zasluga svoje obrti. Nikakor pa ni v stanju, da bi oddal meso brezplačno in čas bi že bil, da štab sekocije poravna svoje račune.

OB SKLEPU IZOBRAŽEVALNEGA TECAJA V DOLENJSKIH TOPLICAH

Izobraževalni tečaj v Dolenjskih Toplicah, ki se je začel v začetku meseca novembra se je z dne 31. marca 1950 zaključil s povoljnimi in zadovoljivimi uspehom. V tečaj je bilo vpisanih 56 tečajnikov in tečajnic, od katerih pa niso vsi redno posečali tečaja. Kolikor toliko redno je obiskoval tečaj 36 tečajnikov, od katerih je bilo 28 prav rednih in točnih obiskovalcev, zato je pri teh uspeh prav zadovoljiv. Ti so ob sklepu tečaja izjavili, da bodo prihodnje leto zopet radi in z veseljem obiskovali tečaj, da bodo znanje čim bolj izpopolnjevali. Pri končnih konsultacijah je prisostvoval tudi predsednik KLO in predstavnica AFŽ organizacije, ki sta se prepričala o važnosti izobraževalnega tečaja in o zadovoljivih uspehih tečaja.

Ceprav je bil obisk v splošnem primeren za tukajšnje prilike in je bil zadovoljiv, bi bil lahko boljši, če bi množične organizacije vzele važnost izobraževalnega tečaja resnejše v pretres ter imele za tečaj večje zanimanje. Upajmo, da bodo zadovoljivi uspehi letosnjega tečaja razgibali v bodoče tudi množične organizacije, da se bodo za tečaj resnejše zanimale in ga tudi moralno podprt. Izobraževalni tečaji so za naše ljudstvo prav blagodat, ker mu nudijo višjo in popolnejšo izobrazbo.

BELOKRAJINSKA KSANTIPA IN MOLCECI SOKRAT

Iz starogrške zgodovine nam je znano, da je živel filozof Sokrat, ki je imel zelo hubno in sitno ženo po imenu Ksantipo. Molče in vdano je prenašal vse njene muhe, sitnosti, kreganja in žalivke. Čim vdane je prenašal vse njene muhavosti tem hujša in zlobnejša je postajala. Mnogokrat se je vsemu temu izognil na ta način, da je odšel od doma, kar je njegovo ženo še hujše razčačilo. Ob neki priliki, ko se ni mogla drugače maščevati nad njegovim stalnim mirom ga je vsega oblila z vsebino nočne posode. Niti to ni spravilo mirnega Sokrata iz ravnotežja. Prav premišljeno in mirno je izustil: »Po vsakem grmenju navadno dežuje.«

Nekje pri nas v Beli Krajini živi zajetna, obilna in dobro ohranjena ženska, ki je po svojem značaju zelo podobna Sokratovi Ksantipi. Ze 40 let prav potrpežljivo in bogu vdano prenaša njen mož vse njene izpade hudomušnosti in zlobe.

Bilo je na dan volitev v Zvezno skupščino. Praznično oblečen, kakor se na ta dan spodbodi, je odkorakal njen mož na volišče ter v redu opravil svojo državljanško dolžnost. Kaj kmalu se je vrnil domov. Na hišnem pragu ga je pričakovala njegova Ksantipa.

(Nadaljevanje na 4. strani.)

rali nazaj na panoramo Kaštelanskega zalisiva in okolice Splita, katera se nam je zdela že kar domače poznana. Vsi smo imeli ta vtis, da je bila vožnja nazaj kratka. Ker smo poskakali z vlaku v Kandiji in Novem mestu že ob sedmih zjutraj, je bil za pripovedovanje domačim in za odpočitek na razpolago kar cel dan.

In končni rezultat izleta. Za vsakogar velika pridobitev. Teden dni pa toliko novega. Ker smo izkoristili prvomajske počitnice, tudi šolski pouk ni trpel. Pa materialna stran. Mi »ekonomski« smo takoj v kalkulaciji. Kar poceni smo prišli ven: 500 din in nekaj hrane v naturi to so bili najnajši izdatki. Dobra organizacija je za tako reč predpogojo.

K. B.

Naročniki, pišite v svoj list!

Fizkultura - Šport - Šah

Slavnostni telovadni akademiji gojencev Zavoda za fizkulturo v Črnomlju in Metliki

V prvih dopoldanskih urah smo zaslišali zamokli glas črnomaljskega bobnarja, ki je — kakor v srednjem veku — obveščal mesečane:

»Drevi ob 19. uri priredijo gojenci ljubljanske prosvete telovadno akademijo na čast 9. obletnice ustanovitve OF. Vabimo vse občinstvo, da pozdravi prihod ljubljanskih telovadcev!«

Omenjene besede je ponovil na več mestih, zatem pa se je s svojim bobnom in hripcem glasom napotil proti domu.

Požrtvovalni mladinci in mladinke so začeli krasiti dvorano v domu ljudske prosvete, v kateri je bilo že februarja leta 1944 zgodovinsko zasedanje SNOS in v kateri so se boriči ter voditelji NOV poslovili od svojega dragega komandanta Franca Rozmana-Staneta. Dve mladinki sta prinesli iz gimnazijskega poslopja tudi precej veliko sliko maršala Tita, ki jo je še med NOB narisal po prinesenem vzorcu iz Jajca naš priznani akademski slikar Božidar Jakac.

Med tednom pred 27. aprili in 1. majem je Črnomelj — središče Bele Krajine — videti še posebno veličasten: čez reko Dobličico, blizu njenega izliva v Lahinjo, se v veličastnem loku razteza velik betonski most, ki ga bodo izročili prometu na praznem dela. Desetine delavcev, ki delajo na njem od jutra do mraka, ob vsakem vremenu, so tudi navdušene, da bodo zvezčer videle to, o čemer so na tistem govorili v Črnomlju že skoraj ves teden — nastop gojencev ljubljanskega Zavoda za fizkulturo.

Na postaji v Črnomlju so gojence Zavoda za fizkulturo počakali številni dijaki gimnazije in pionirji iz osnovne šole s svojimi profesorji in učitelji. Od ondod so vsi skupaj v sprevodu krenili skozi mesto; gojencem šole je medtem igral na harmoniku poskočne partizanske in slovenske narodne pesmi.

Dvorano v domu ljudske prosvete je občinstvo napolnilo do zadnjega kotička, da celo toliko jih je bilo, da so bili fizkulturisti v skrbih, kako bo z izvedbo obsežnega telovadnega programa.

Po slavnostnem uvodu, ki je obsegal himno in kratek referat sekretarja OF o devetih obletnici ustanovitve OF se je pričela slavnostna telovadna akademija, ki ni samo uspela, ampak je zapustila sijajen vtis v vseh gledalcih. Črnomaljske telovadne vrste so nazorno spoznale, kaj je pravzaprav telovadba in kako se bo treba lotiti dela v boode. Predsednik okrajnega telovadnega odbora tovariš Dare je bil že ob samem začetku silno navdušen in je med drugim dejal, da telovadna akademija ljubljanskih telovadcev pomeni prelomnico v fizkulturnem delu skoraj po vsej Beli Krajini.

V prvi točki večernega programa so nastopili gojenci z vajo: »Sportni motivi«, ki jo je sestavil profesor Ulaga. Nič manj efektna in dovršeno izvajana ni bila »Devotorica« od Mire Čelikove. Preskoki preko konja so po svoji dinamični in urni izvedbi tako navdušili vse prisotne, da so bili vsi telovadeči deležni viharnega aplavza.

Vaje s kiji in žogami, ki so jih izvajale mladinke, so se odlikovale po dobri skladnosti, posebno pa je zadovoljila vedra in poskočna glasbena spremljava.

Tovariš Longyka Miro, naš priznani telovadec na orodju in profesor Zavoda za fizkulturno je prikralkal z mladinci II. in III. letnika pred bradljivo. Skoraj vse gojence so vadili zadovoljivo, posebej pa lahko omenimo tovariša Slavka Japlja, ki je žel viharno odobravanje. Vsi navzoči so se spogledovali, ko je na bradljji pokazal visoko tehnično znanje tovariš Longyka. Napovedovalec programa je moral občinstvu seveda povedati, da tovariš Miro ni gojenc zavoda, ampak naš olimpijec, ki se bo letos julija meseca pomeril na svetovnem prvenstvu v orodni telovadbi v Bazlu v Švici.

(Nadaljevanje s 3. strani)

Srepo ga je gledala in se zadrla: »Si volil! — Mhm! »Si volil za njihovo državo!« — Mhm! »Si volil njihovega Tita!« »Mhm!« je mirno odgovarjal Sokrat drugi. Razklena nad tem dejanjem se je sodobna Ksantipa zagnala v svojega možička ter ga na način starogrške Ksantipe s pestmi izprebunkala ter pri tem sramotila vse pridobitve, za katere je njen sin dal življenje, vse pridobitve, ki ji omogočajo mirno in udobno življenje, katero ji omogoča podpora po padlem sinu in živilsko kartu, katero v redu prejema.

Po Jugoslaviji

Nova zgodovinska muzeja v Beogradu

V Beogradu so 1. maja odprli dva nova muzeja, ki sta v tesni zvezi z zgodovino naše osvobodilne borbe. Prvi je muzej »Peti julij«, ki je nameščen v Botičevi ulici št. 5, v hiši, kjer so se v začetku julija sestajali tovariši Tito, Kardelj, Rankovič, Djilas in drugi člani CK KPJ in kjer so sestavili tudi razglas za ljudsko vstajo. Ta razglas je bil razširjen 5. julija 1941.

Z vajami za zvezni zlet, ki bo leta 1952 v Beogradu, je nastopilo 12 mladink II. letnika. Glasbena spremljava in sestava sta bili v odlični skladnosti, za kar gre mojstru Prinčovi v Celikovi vse priznanje.

Pri akrobatični sta najbolj iznenadila tovariša Fajs in Raznožnik, ki sta razen drugih težkih prvin sijajno izvedla tudi po štiri premete nazaj; prav gotovo bi lahko pokazala še več, kar pa zaradi premajhnega prostora v dvorani ni bilo mogoče.

Sestnajst dijakov tretjega letnika je nastopilo v zadnji točki s »Solo boks«, ki so jo pokazali že v Beogradu, Kopru ter na svoji prvi akademiji. Videti je bilo, da je tehnično dovršena izvedba navdušila ne samo mlado in staro Črnomlja, temveč tudi sestanjalec profesorja Erbežnika in Prinčiča, našega glasbenega mojstra, ki si je tako umetniško zapisal gibe v notah. Kakor nam je zvezčer po končani akademiji povedal mojster sam, meni, da je »Solo boks« ena njegovih najboljših skladb, ki jo je izgotovil v pičih dveh dnevih.

V omenjeni točki sta nastopila tudi bivši slovenski prvak v boksu Toplak in izvrsten smučar z Zavoda tovariš Mlačnik Stefan. Najbolj efekten je bil prizor, ko so nastopajoči formirali krog — pravi ring, v katerem sta se pomerila z rokavicami gojence Toplak in Muratagič. Toplak je imel zelo lepe udarce, vendar njegov borbeni tovariš ni hotel zaostajati prav nič za njim. Iz množice se je še enkrat izvil val navdušenja in odobravanja.

Naslednjega dne smo z gojenci zavoda sedli na kamijke in se odpejjali v Metliko na ponovitev akademskih točk. Med potjo nas je pozdravljala zelenina in cvetoča Bela Krajina, še bolj topel pozdrav pa smo želi pri Metličanah, ki so tako gostoljubni in dobrni, da je bilo res mnogo pre malo samo nekaj uric, preživetih v njihovi sredini. — Tovariš Prinčič, ki mu v Metliku ni bilo mogoče zagotoviti klavirja, je težko kompozicijo izvajal na harmoniki, ob koncu pa je ves navdušen dejal:

»Menim, da sem danes resnično zasluzil zlato medaljo za hrabrost, in da je ne zasluznik nikoli več!«

Vsi, ki smo pokazali kvalitetno telovadbo Črnomlju in Metliku ali Beli Krajini na sploh si želimo spet tja, kamor z mislimi posroma marsikateri slovenski partizan — med dobre in plemenite Belokranje.

KMETIJSKA ZADRUGA ČRНОМЕЛЈ

Sindikat železniških prevoznih delavcev in nameščencev Jugoslavije

podružnica
NOVO MESTO
kurilnica

Republiško odkupno podjetje

„Živinoodkup“

Grosuplje

podružnica
Črnomelj

Začetek žetve v Makedoniji

V južni in srednji Makedoniji je žito zaradi vztrajno lepega vremena dozorelo in so ga začeli žeti. Žetve se je začela v tikveškem in kavadarskem okraju, prvi snop pa je padel tudi že v skopljanskem okraju.

Hekterski donosi so povprečno za 150 do 300 kg višji kakor lani. Tako je n. pr. mestna ekonomija v Valandovu pridelala po 2000 kg pšenice na hektar. Pridelek pšenice v zadruži »Nikola Petrov« je takoj visok, da bodo lahko zadružniki namesto namernih 8000 kg oddali 30.000 kg pšenice.

Obvestila

Obveščamo vse izletnike in prehodne goste, da so dela čiščenja v zaprtih bazenih Smarjeških Toplic končana ter so bazeni na razpolago vsem, ki želijo koristi zdravilne kopeli.

V primeru potrebe, je gostom na razpolago zdraviliški zdravnik, kateri vrši zdravniške pregledne dnevno od 8. do 12. ure in od 14. do 17. ure.

V zdravilišču vozi dnevno avtobus, z odhodom iz Novega mesta, izpred hotela »Metropol« ob 9.30 in s povratkom iz Smarjeških Toplic ob 12.15. Uprava

ĶINO NOVO MESTO

predvaja v mesecu juniju:

od 9. do 12. junija: ameriški film »Njen obraz«;

od 13. do 14. junija: sovj. film »Boksarji«;

od 15. do 19. junija: ameriški film »Guliverjeva potovanja«;

od 20. do 22. junija: nemški film »Rudnik Jutranja zarja«;

od 23. do 26. junija: jugoslovanski film »Zgodba o tvornici«;

od 27. do 30. junija: sovjetski film »Tri srečanja«.

PLAN KINO PREDSTAV potujočega kina Novo mesto

NA SVOJI ZEMLJI — slovenski umetniški film

6. junija: Mirna peč — ob 17 šolska in ob 20. uri;

7. junija: Smihel pri Žužemberku — ob 17. šolska in ob 21. uri;

8. junija: Prečna — ob 17 šolska in ob 21;

9. junija: Vavta vas — ob 17 šolska in ob 21. uri;

10. junija: Dol. Toplice — ob 17 šolska in ob 21. uri;

11. junija: Smarješke Toplice — ob 21 uri;

12. junija: Dobrava — ob 21 uri;

13. junija: Bela cerkev — ob 17 šolska in ob 21. uri;

14. junija: Mali Slatnik — ob 17 šolska in ob 21. uri;

15. junija: Stopiče — ob 17 šolska in ob 21.

Od 1. do 10. julija 1950 razstava lokalnega gospodarstva in komunalne dejavnosti v Novem mestu

JOSIP MATKO

mestni tesarski mojster

ČRНОМЕЛЈ

Krajevno gostinsko podjetje

TREBNJE

Okrajna zverza

kmetijskih zadrug

UPRAVA TREBNJE

S SVOJIMI ZADRUGAMI STOPA
ODLOČNO V BORBO ZA IZVEDBO
PETLETKE IN IZGRADNJO SOCIALIZMA!